

EL BORINOT

Any III- Núm. 62

29 gener 1925

Subscripció:

Trimestre, 3'50

La corresp.^a a

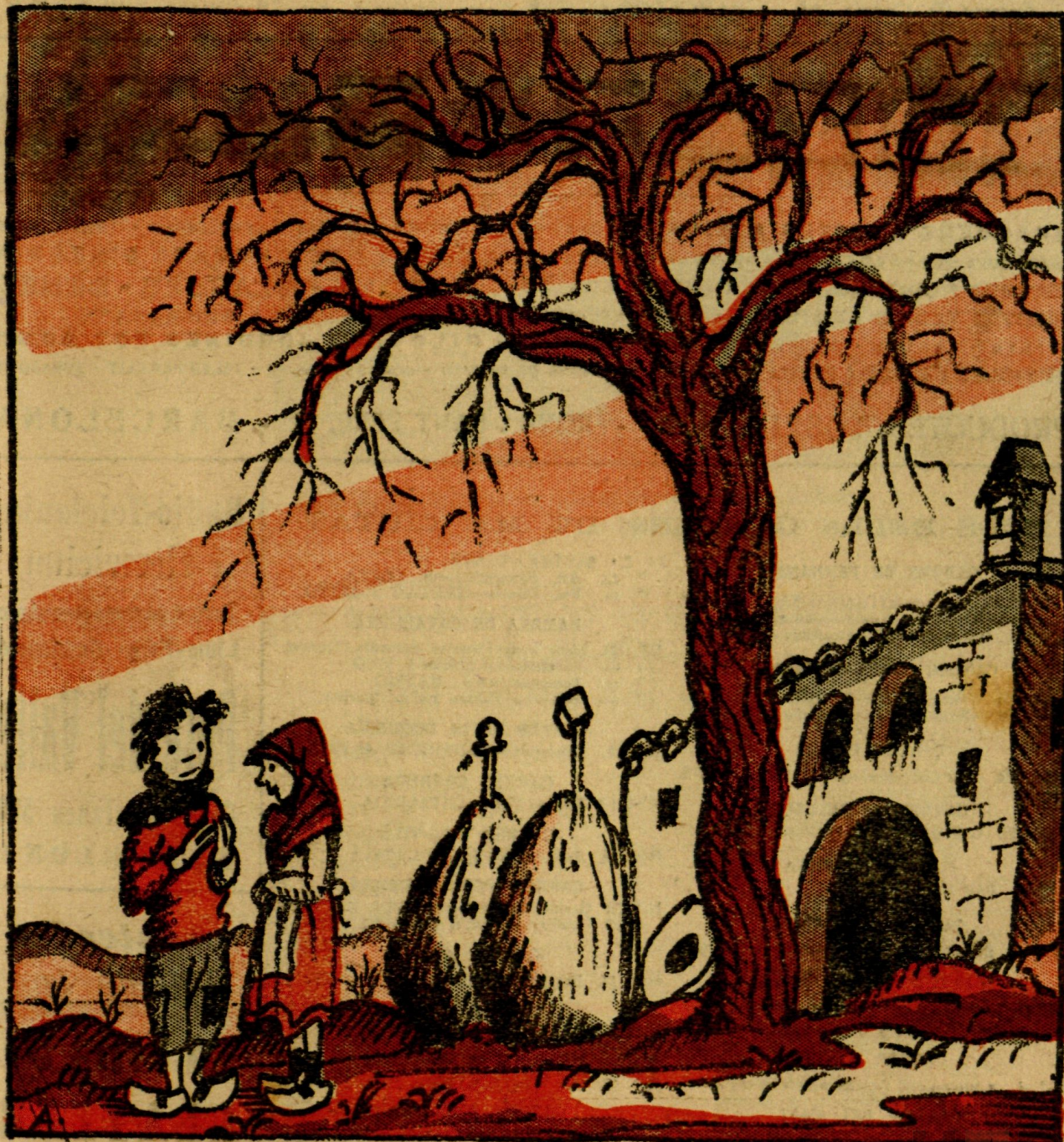
l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

A L C O R D E L ' H I V E R N

-!
- Vols dir que els arbres tornaran a florir?
- Si, home: la saba va per dins.

BIBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG GINER

BARCELONA

Establiments MARAGALL
Passeig de Gràcia, 95 — BARCELONA

RAMON SUNYER
 JOIER
 Corts Catalanes, 643 — BARCELONA Teléf. 813-S. P.

BRAGUERS I FAIXES A MIDA - SUSPENSORIS SPORT - MITGES - GENOLLERES - TURMELLERES
ELÀSTIQUES - ESPARDENYES AMB SOLA DE GOMA - CINTURES PER OPERATS D'HÈRNIA
TIRANTS I CINTURONTS DE CAUTXÚ - BITLLETES COTONS - GLASSES - BENES
PILOTES TENNIS I FUTBOL - ESPONGES - PETÀQUES MARCA "LA GERMANA"
PITETS - BABERS - CALCETES TOT GOMA PER INFANTS - PILOTES I JOGUINES TOT GOMA
ARTICLES DE GOMA PER A BARBERS - MITJONS DE CAUTXÚ - GORRÓS DE BANY - TELES PER LLIT - XUPADORS

PRODUCTES TUSELL, S. A. - RONDA SANT PERE, 12 - BARCELONA

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
 24 i 26. Sastre, modisto i Camiseria-BAS I TARRIDA
 » 33. Gavineria.—AMERICAN MACHINE.
 » 34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES
 Núm. 614. Peleteria «LE RENARD».
 » 460. «Bombeta Minerva».—Radio-Telefonia.

CARRER CLARIS
 Núm. 102. Blau Catalunya.—J LOPEZ LLAUDFR.

CARRER DE TALLERS
 Núm. 72. CASIMIR VICENS.—Ceràmica i rajoles.

CARRER PRINCESA
 N.º 49. BAR ALBAREDA

CARRER MUNTANER
 N.º 65 Ribas i Ferrer. Bib. Regina Noveles escullides

CARRER CONDE ASALTO
 N.º 15. Mobles a plazos i comptat.—JOSEP MACIÀ.
 » 95. «LA CORONA» Braguers Antoni Vallés.

CARRER BOTERS
 N.º 4 F. MONFALCÓN. Tapisos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
 N.º 1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
 » 9. Llaneria y Sederia.—CASA PUIG.
 » 17. Sederies y Llaneries. Trémola.
 28, pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI
 2 i 4 Raspalleria Moderna — FERRÁN MAURI.
 » 7. Vels i Mantos.—ANTIGA CASA SALA.
 » 11. Articles de Pell.—J. SAUCH.

3' 2.º SASTRE.—L. MIR.
 » 14. Art. Fotogràfica.—S. COSTA.
 » 14. Fca. Plisats.—BRUTAU I MOXO.

RAMBLA DE CATALUNYA
 N.º 124 Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.
 » 15. Pelleteria «La Siberia».—J. TICÓ
 » 20. Perruqueria.—J. MAYMO.
 » 42. Bar.—LA PAGESA DE LA RAMBLA.

CARRER DE LA BOQUERIA
 36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA
 N.º 2 1.ª Lligas i Tirants CATALONIA

CARRER VILA-VILÀ
 Núm. 66 Palla i Aufals JOSEP CATALÀ

CARRER PORTAFERRISSA
 N.º 22 Gavineria i perfumeria.—VDA DUCHEIN.
 » 25 Camiseria A. DE B CORNELLA

CARRER AMPLÉ
 Núm. 14. Braguers i envenatjes PALAU els millors

CARRER ARIBAU
 N.º 29 i 31 Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
 N.º 18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SALAT.

CARRER JOVELLANOS
 Núm. 4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. Picazo.

RONDA SANT ANTONI
 N.º 60. OLLA EXPRESS -Detalls a Import Acar.
 » 76. Billars patentats Xifré.—«LA ACTIVA».

CARRER SALMERÓN
 N.º 140. Articles fot. i radio —V. CALDÉS ARUS.

Radio-Telefonia i Electricitat

Taller electro-mecànic
 Llum-Força-Calefacció

Pere del Valle

Corts Catalanes 580
BARCELONA

A totes les llibreries

**LA VIDA DE
LLATZER
DE TORMES**

2 pessetes

Aquest número ha passat per la censura militar.

Consells que deu observar el que arriba a Barcelona, lloc on no val a badar

En sortir de l'estació
fes l'ull viu al timadô.
En un tres ai! i no res
fan allò del portuguès.
Agafar pots l'autobús
si no porta molt embús.
O en el tren podràs pujà
Termometropolità.
Si en el Parc veus bestiotès
pensa bé que no hi són totes.
Un passeig fes per la Ronda
amb tramvia d'en Foronda;
i si no et fa por marejar,
cap a Horta pots tirar.
La plaça de Catalunya
sembla el pati d'en Gardunya.
La de la Universitat,
tothom diu: "l'han operat!"
Per la Rambla, cap al tard
amb paraigua has de passar.

De dia en la de les Flors
passa-hi amb patinadors;
i, faràs, prop del Liceu,
curra d'obstacles a peu.
Al carrer de l'Hospital
ves, si vols ai! prendre mal;
perquè allí estàs més aprop
d'on poden guarir-te el cop.
Amb la porra d'un urbà
pots de pronòstic quedà;
i per tant, amb gran respecte
guaitaràs aquell objecte.
Per fi, quan vulguis marxar
pensa a la fonda pagar.
Ni que anessis a l'Hongria
prou el beco et seguiria:
son furor res no el detura,
si no pagues la factura.
Per aquí, som així tots:
pessetes o clatellots!

RAU RAU

TORNEM-HI

HAN passat quatre mesos justos i cabals que'l nostre canari deixà de cantar. Sort n'havem tingut de la ratxada de festes que ens han proporcionat motiu de distracció.

Els bolets collits per l'octubre; les castanyes menjades per Totsants; la matança de porcs per Sant Martí; les gratinades neules de Nadal i l'atabalament dels Reis ens han servit per alleugerir-nos de l'enyorança dels cants del canari.

De bon començament no ens en sabíem pas avenir, de tan acostumats que estàvem a les refilades del nostre canari!

Quan ja quasi no hi pensàvem—té!—se'ns torna a presentar l'avinentesa d'oïr les tirallongues que,—ho diem ben de veres,—ja no ens dolia gens de no sentir-les.

Què voleu fer-hi, si el canari ha acabat la mudada?

En mudar, molts canaris no deixen sols el plo-matge vell sinó que canvien els cants: fan com

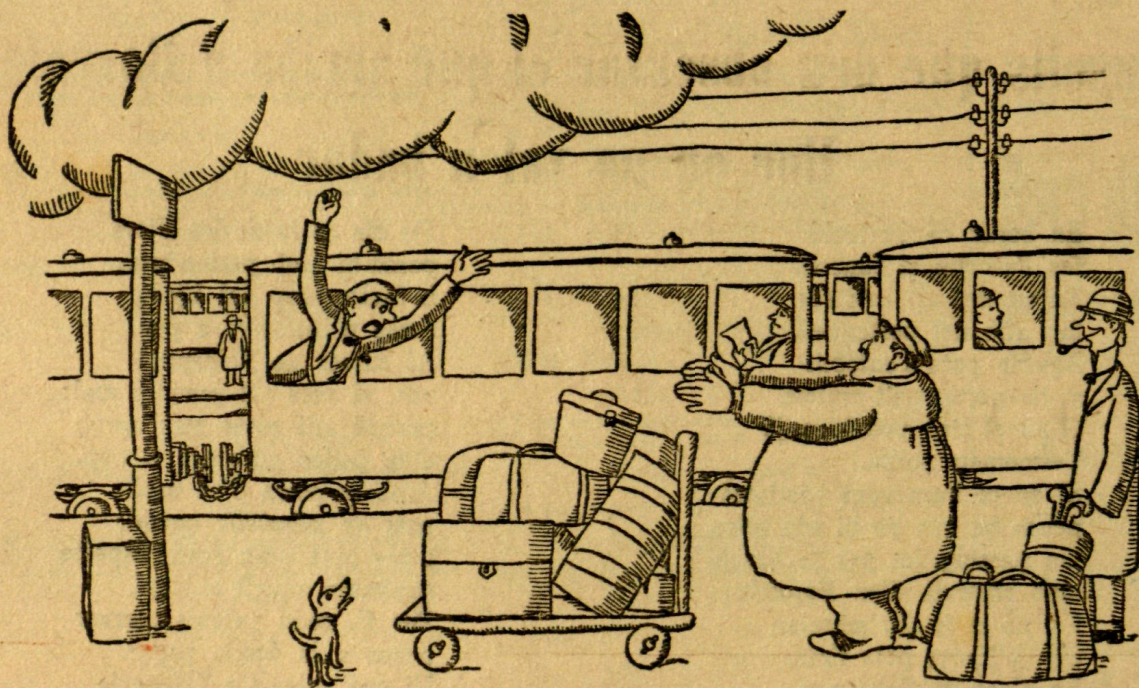
si diguéssim, mudada general, una bona bugada. Nosaltres, però, no hem estat de sort. El canari ha mudat i, en tornar a cantar ho fa tan malament com abans, potser ho fa pitjor. En pocs dies l'hem sentit algunes vegades havent-ho pogut constatar.

Abans cantava de cara al sol, a la vista de les flors, estimulat per les passades dels ocells que saltironant d'una branca a l'altra s'esplaiaven alegres i satisfets d'una vida tranquil·la, segura i plàcida. Llavors res no havien de témer, ni les escopetes dels caçadors ni les embestides llamineres dels gats de gener. No tenien, doncs, motiu per neguitejar-se, puix que la cosa els anava relativament bé.

Per això ens fa força estrany que el nostre canari, després de la mudada, torni a ésser com abans. Ho canta tot i ho fa malament, desastrosament. Hauríem preferit que, feta la muda, hagués restat mut de debò.

Millor per ell i per nosaltres.

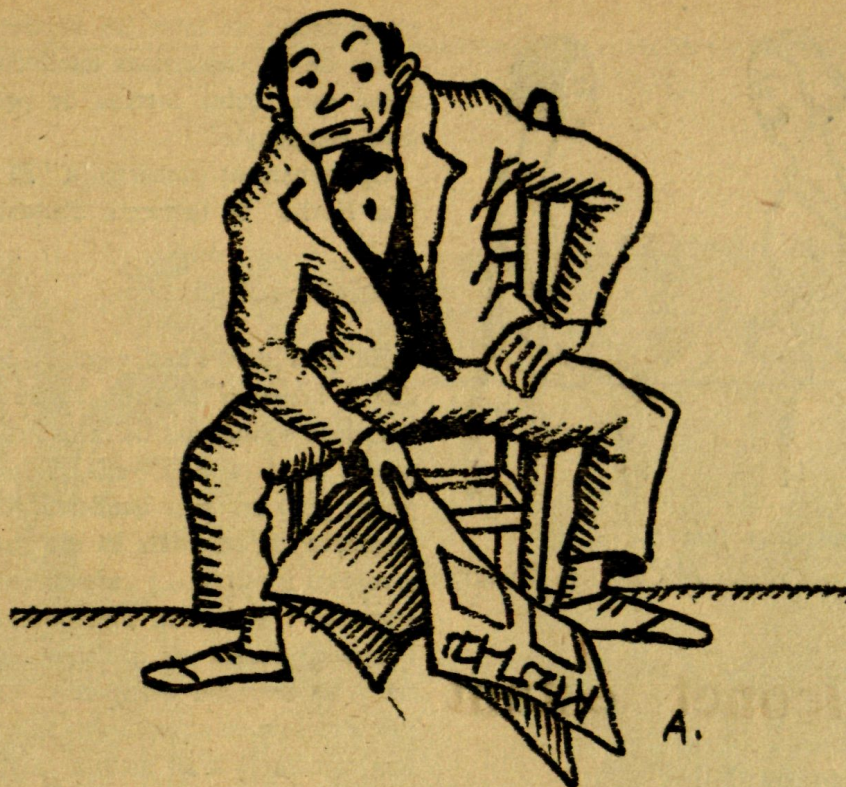
FLENDI

COMPTE AMB LES PARAULES

—Animal! marxa el tren i no m'heu carregat l'equipatge.

—L'animal és vostè que ha agafat un tren peraltre!

—Psé! Ara surten els italians amb el vot plural. Que en fa d'anys que el tenim aquí (1).

(1) Nota: el senyor es refereix a les "rodes" electorals.

SETS I VUITS

El senyor Sànchez Guerra, que Déu guardi per molts anys—i escrivim això perquè nosaltres no desitgem mai la mort a ningú; no perquè ens interessi el senyor Sànchez Guerra, que, o amics, és de la mateixa fusta de tots—; dèiem que el senyor Sànchez Guerra té els seus punts de bromista (i veieu per on podria caure'ns en gràcia i arribar amb el temps a ésser redactor d'EL BORINOT). Ja haveu llegit com li diu al marquès d'Encinares "adoquí".

El vell cacic sitgetà
Ventureta Julià
es barallà amb Vidal,
l'artista fenomenal,
dient-se: ful, cap de bou,
pillet, ximple, home tou,
i noms d'igual tessitura
que proven llur gran cultura.

Vinga la florida d'hivern!
Apunteu llibres: "El geni dramàtic de Guimerà" de Joan Ors; "Noces d'Argent del F. C. Barcelona", de Daniel Carbó; "La medicina Luliana", de Josep M. Serra de Martínez.

Una vegada més, allò que venim dient i repetint: a treballar tothom!

Llegíem dissabte:

"Avui hi haurà un eclipse total de sol, que serà visible com a parcial a Catalunya".

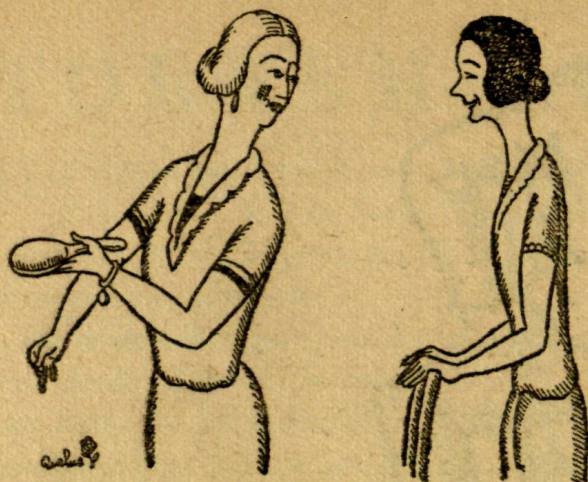
AQUEST NUMERO HA PASSAT
PER LA CENSURA MILITAR

Els qui coneixen el fútbol saben que el deixar-se caure moltes vegades és convenient. Adhuc pot evitar-se una xiulada per dissimular-te una pífia. Creiem que els nostres esportistes ens agrairan un bon consell. Davant una mala jugada deixeu-vos caure. Adhuc les criatures tot just deixat el caminar a quatre mans saben practicar-ho.

Dilluns s'obrí al públic la subscripció de vuit mil obligacions de manufactures de suro. Tingué una acceptació extraordinària. Tractant-se de suro, no és estrany.

Un tal Bahamonde, de Córdova, demana que el Directori durí encara vint anys més.
Per nosaltres, avui fos i demà festa.

UAB
Biblioteca de Comunicació

—Per què et raspalles tant?

—M'ha passat pel costat el Carretero Audaz.

Del balconet estant

EPITAFI: EL NOI DE TONA

El popularíssim Noi de Tona ha mort. Feia no gaire que l'haviem vist davant d'un bar de la plaça Antonio López, etzivant un discurs: pobre! ja el veiérem molt desmillorat i alacaigut. Alguns cops en aquestes pàgines haviem parlat de la seva figura, de la seva vida, de la seva personalitat. Fent-ne comparances, ens havia proporcionat temes de regosig i motius d'expansió.

Que descansi en pau. Un dia o altre havia de morir, sens dubte, com tots els homes. Però estem per creure que morí abans d'hora. Qui sap! potser de pena i avorriment, en veure que li havien sortit competidors que el deixaven a segon terme.

JA ELS PASSAREM LA FACTURA

Llegiu "El Día Gráfico" i "La Noche", els dos diaris del dia (això "del día" és un dir, puix que en realitat són del dia i de la nit). Si els vostres ulls estan fastiguejats de veure per aquests móns tantes coses insípides i poca soltes, allí trobareu canyella fina: uns gravats, unes il·lustracions que diuen "menja'm", volem dir "mira'm".

Sabent de qui són aquests diaris ja no cal meravellar-se'n; l'amo Pich i Pon, el conseqüent home d'idees i de fets, és capaç d'això i molt més. A la seva ombra, sota els seus auspicis i guiatge, hom pot anar molt lluny, molt lluny;

alt protector de totes les inquietuds espirituals, fautor de les expansions intel·lectuals i culturals, quina sort! quina fortuna de poder anar en la seva companyia!

Oportunament passarem a "El Día Gráfico" i "La Noche" la factura de d'aquest reclam.

VELLS I JOVES

En pocs dies s'han escaigut dos homenatges: l'un a l'Apelles Mestres, l'altre a Pompeu Fabra, dues eminències de la nostra intel·lectualitat; aquell bandera dels vells, l'altre bandera dels joves; però les dues banderes s'han creuat amorosament; hi ha punts en els quals coincideixen joventuts i velleses, i esdevenen sense sentit les etiquetes i els noms sobreposats. Hi ha treves i jubileus durant els quals tot esperit de banderia i de rancúnia desapareix, ha de desaparèixer. Ara som en aquesta treva i en aquest jubileu, tots caminants d'un mateix camí, vers una mateixa fita.

Aquí no hi ha vells ni joves, ni uns ni altres: aquí tots som germans.

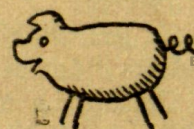
RABINDRANATH TAGORE A BARCELONA

El gran poeta indi, barba venerable, home lliure i indòmit, ha passat per Barcelona. Rabindranath Tagore ha visitat la nostra urbs, n'ha fet molts elogis—naturalment, què havia de dir? Si ha sentit molta pudor, i ha vist molta brutícia, dissimuladament s'haurà tapat el nas i haurà girat els ulls. Ja se sap: fóra haver-se begut l'enteniment anar a un lloc i dir-ne penjaments, encara que siguin veritats com un metropolità.

En efecte, el metropolità li va agradar molt: no us n'estranyeu si teniu present que Rabindranath Tagore és un impertèrrit excursionista, gran caminador, molt aficionat a fer i desfer pujades i baixades amb un dalit que sorprèn.

Rabindranath Tagore, escriptor de tota la vida, no va voler ficar-se en coses d'escriptors i literats: en saber que hi havia aproximadament setanta noves revistes a punt de sortir, li va venir un rodament de cap, i es va excusar de dir cap mot sobre la matèria. S'explica.

V. i N.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

SI ARRIBA A TENIR FORÇA!

La filla:— *Per què el treus així, per venir a demanar la meva mà?*

El pare:— *No he tingut força per dir-li «no».*

Radio-lletra oberta a l'amic Arcadi

Amic Arcadi:

Com va la radio-mania? Encara ho sents amb el sommier? Noi, quina sort que tens! El sommier de la casa de dispeses on estic, no sé si deu estar brut o què... la qüestió és que no puc sentir mai res... no deixo de sentir, però, moltes vegades la pianola del bar de la cantonada.

Ara he posat una bona antena, un fil d'aram ben llarg, ficat dins el forat de l'aigüera de la cuina. Es una cosa d'efectes meravellosos; m'ho van recomanar així, i, creu-me, que no s'ha de fer dues vegades, perquè a la primera ja quedaràs com abans.

Ja ets soci protector de la nostra Associació de Radio-difusió? No em deies sempre: "Fins que donin un bon programa de jotes, fox-trots, shimmi, javes, i altres balls d'aquests anome-

nats "moderns", no em faré soci de l'Estació". Home: em sembla que no et pots queixar; fa molt de temps que no executen altra cosa... i encara mai no m'has dit: "Ja en sóc soci protector"... I que trigaràs a dir-ho, eh?

Què et va semblar aquell "solo" de guitarra de l'altre dia?... Apa, home, que tenim una Estació, a Catalunya, engrescadora... que val totes les pessetes, i tu sempre fent el sord... amb el teu majestuós aparell de làmpares!

Ah! m'oblidava de dir-te una cosa, per cert molt interessant. Saps que saben imitar molt bé les bèsties, els artistes del Radio? Es la cosa que em va agradar més... i a tu també, suposo, oi? Fa tant de temps que n'estem voltats, que ara ja no ens ve gens de nou. L'altre dia vaig sentir com imitaven el cant de la gallina, el lladrar del gos, el bramar de l'ase, i una infinitat d'altres bèsties; la sort que, segons tinc entès, els brams, que siguin d'ase, o bé de ruc, no pugen al cel.

Ara em vull comprar un aparell de sis làmpares. M'han afirmat que amb aquesta mena de trastos hom pot arribar a sentir la veu de les "niñas desaparecidas" de Madrid, i la del moromuga i tot.

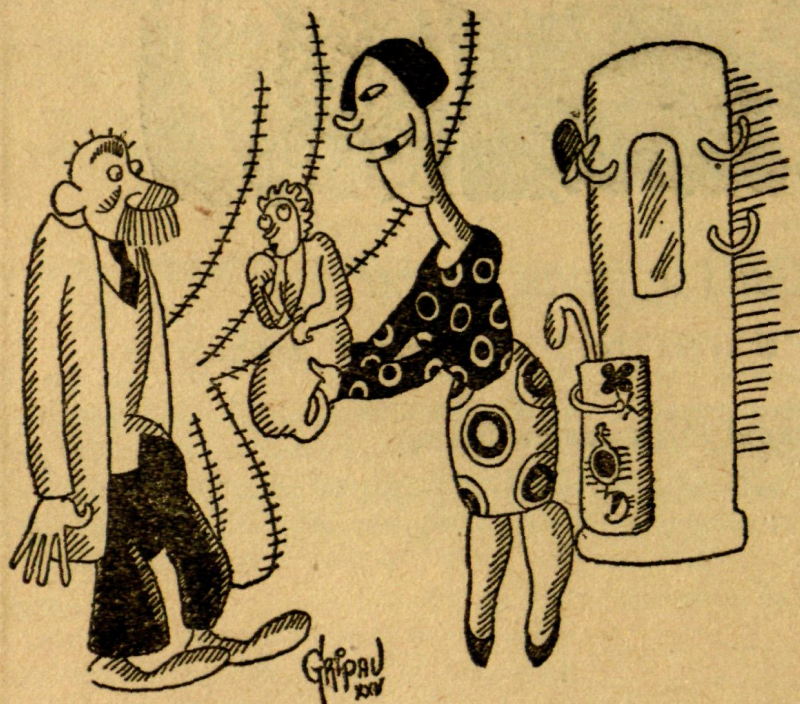
Jo no puc exigir més: amb el meu petit i modest aparell, amb l'antena al forat de l'aigüera, sento cada dia audicions de tots els reconcs d'Espanya, menys les de l'estació de Barcelona, na-

turalment!... Vès si és estrany! Han vingut alguns tècnics en la matèria i m'han dit que el meu "galena" és de massa potència per sentir audicions de tan aprop; perquè, com tu ja saps, ara estic a unes cent passes del Colomb. Jo no conec ben bé el fenomen... però no dubto que tu, tan entès com ets en aquesta matèria, i també tots els nostres estimats radio-lectors coneixeran divinament el "punt sensible"... d'aquesta causa, especialment de llur galena.

Entesos, eh?

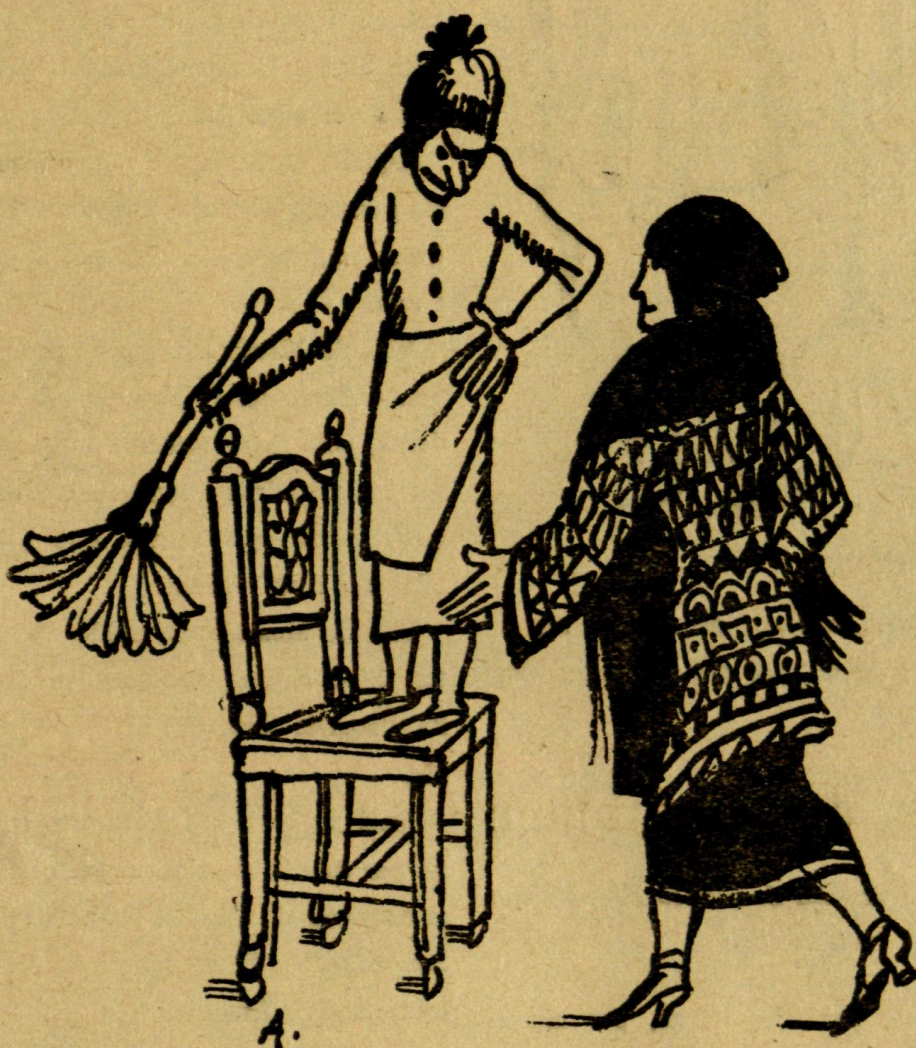
Espero que em diràs quantes nits restes adormit amb els auriculars a les orelles.

El teu devot amic,
Jordi del Val

—Vina, Martinet, reposa: et donen massa feina a l'oficina, pobre! Au, descansa: té, passeja'm una mica la criatura.

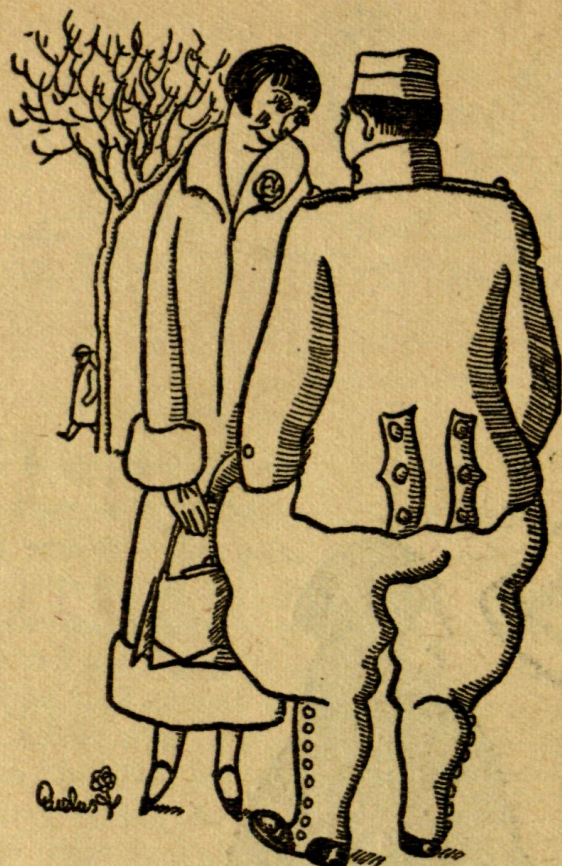
JORDI DEL VAL

AQUESTES MINYONES

La senyora: — *Pepeta! per què no posa un paper damunt la cadira?*

La minyona: — *Oh, ja hi arribo, ja.*

L'AMOR ETERN

—Ah! juraments, molts; i després, no res.

—Malvinatge! és que tinc tan poca memòria.

Records de Montblanc

A propòsit de la vinguda de l'Orfeó Montblanquí a Barcelona

HEM passat per Montblanch, per aquest bell Montblanc de color de pols i de gust de mel roser i taronja, per aquest Montblanch guardat pels quatre cantons pel ferreny i indestructible Poblet, evocador d'altres temps i encoratjador per l'esdevenidor; per la valentíssima i subtil ermita de Sant Joan, i la rabejada de vents i de sols de la Mare de Déu de la Serra, des d'on es domina netament la conca de Barberà; per la santíssima creu de Miramar; i per les pedreres del Francolí, severes evocadores de contes fantàstics de gegants i princeses encantades. Aquest Montblanch que tanca dintre seu recons

avassalladors, ombres somniadores i típics monuments, que té en son sí aquella església de Santa Maria, de color de rovell, tota tancada en misteri d'ombres que reviu en i d'olors de ceres, diferents de les altres, per un encís estrany.

Aquella plaça de Sant Miquel que guarda dintre seu l'església del mateix nom, on es celebraven Corts als segles XIII i XIV, allí encara s'aixeca amunt l'altiu campanar reptador i despreciat pel segle XX.

Aquella altra plaça d'En Prat de la Riba, amb els porxos centenaris, testimonis d'uns canvis extrems de generacions i present al pas de prínceps i reis.

Vila de Montblanc que té aquells baluards de Santa Anna, inservibles per la civilització moderna, però més valents i inexpugnables que totes les màquines guerreres modernes i de més alta història que aquella que podran tenir les trinxeres i els blocs.

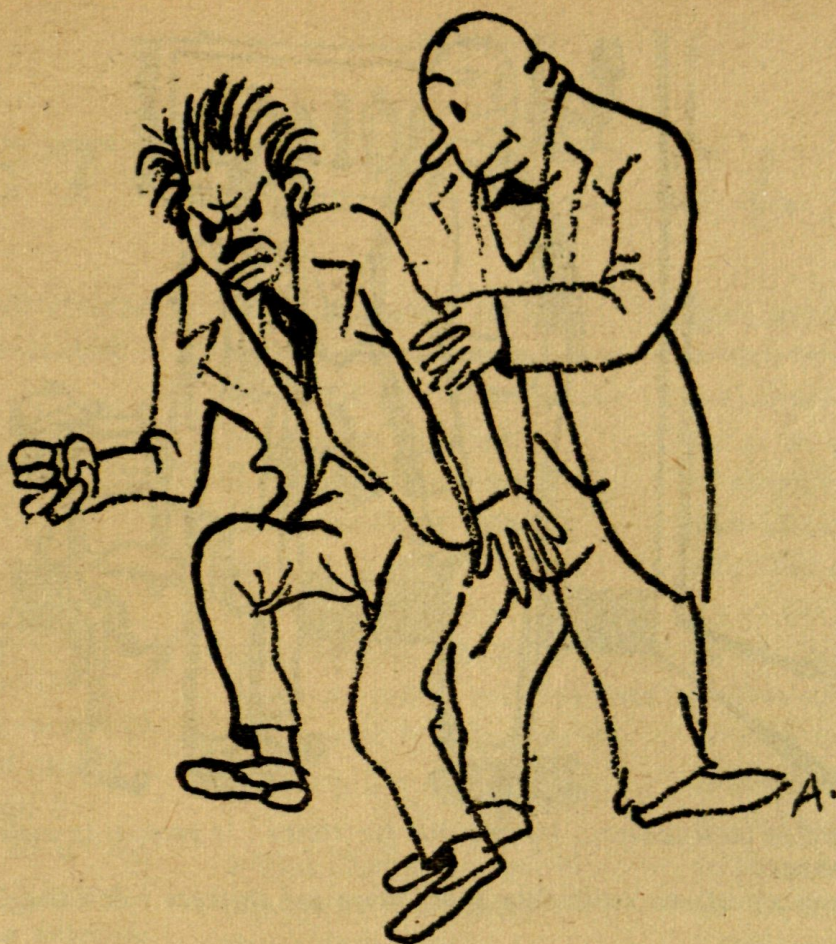
Vila de Montblanch, poble d'ombres i de misteri i de silenci, i, alhora, de feinejar august. Es d'aquells llocs que et deixen record perdurable.

Quan un hom ja se'n va, després d'haver passat per sota l'antiquíssim portal d'En Bové, encara hom veu allargant-se amunt vers el cel, aquells campanars de Santa Maria que et donen l'adéu montblanquí. Ara vindrà el seu Orfeó a Barcelona. L'anirem a aplaudir. Aplaudint el seu Orfeó, aplaudirem el Montblanch heroic, aquell Montblanch de la gent ferma i ardida, disposada a tot; ferrenya gent somrient sota aquell cel blau, a l'ombra de Poblet.

FERGUS

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

—Calmi's, home.
 —La meva situació és desesperada.
 —Passi per casa, a veure si ho arreglem. Vingui a dinar demà.
 —Demà, em suïcido!
 —Doncs vingui demà passat.

ELS "METRO" BAIXEN

Metronímica o metromania, digueu-ho com vulgueu, és un dels temes dominants. EL BORINOT —és un dir-ho a vostès en confiança— no ha estat encara al Metropolità; al BORINOT no li acaben de fer el pes les coses subterrànies; ell no vol res d'encofurnaments; ans ple aire i plena llum per volar, cares vistes i negocis nets.

Però encara que mai no hagi baixat a aquest budell de Barcelona, no deixa de saber com va i de què va. I, diguem-ho sincerament, no li és gran mèrit, puix que tothom en parla.

El paper del Metro baixa, els títols del Metro baixen. Veureu ací i allà rostres ombrívols, cares pansides. Com si no fos molt natural que baixin! per això és subterrani el Metro; per això tothom i totes les coses que a ell fan referència i que amb ell tenen tractes han de baixar; que pugessin fóra incomprensible. Si volien que

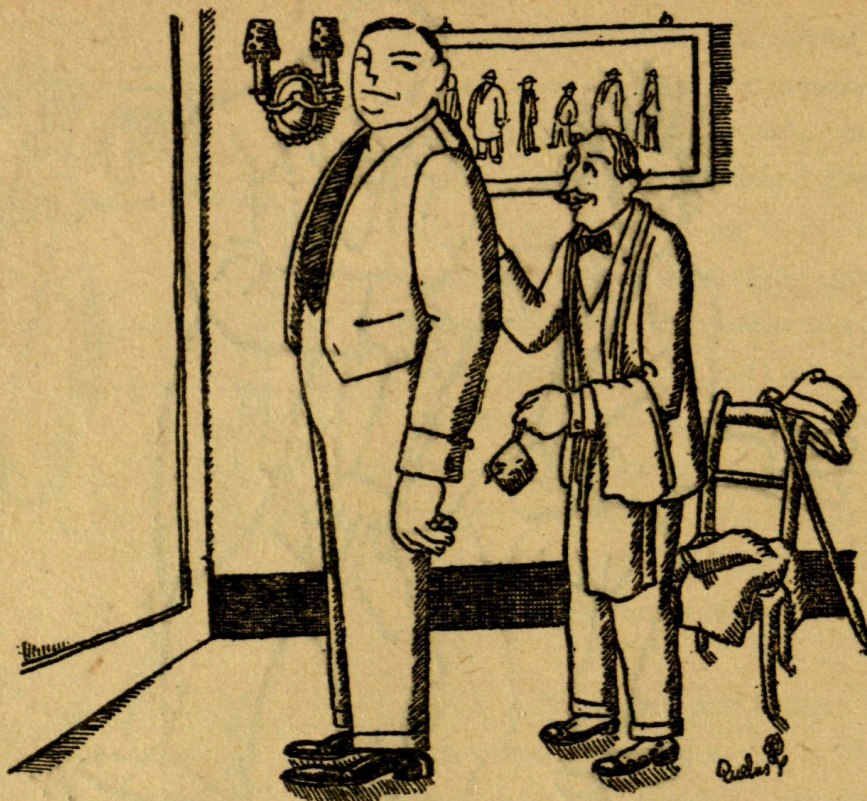
pugessin havien de fer el tren aeri: això és més clar que l'aigua clara.

Per això ens estranya que els preus no baixin també. Aquí, aquí hi ha el pot de la confitura; i d'això, d'això plora la criatura.

TAF.

Els tres tombs al Prat del Llobregat

Per Sant Antoni dels burros, a l'hora solemnia dels "tres tombs" tingué lloc el partit final de campionat local entre els equips C. D. Tomba i Esbirristes F. C. Amb tot i haver-se celebrat a porta tancada sabem per bones referències que la cosa anà molt disputada, havent acabat amb 3 goals a 0.

—Quina esplèndida musculatura... De què deu fer vostè?... i perdoni la indiscreció.

—Tracto en pianos.

—Ah! ja es coneix: cal una esplèndida musculatura per carregar i descarregar pianos!

SITGES, NOM MÀGIC

De Sitges tothom en fa tiretes i se'n vesteix amb pompa inusitada. Aneu on vulgueu, i si dieu que sou de Sitges us deixaran passar com un ésser excepcional. L'il·lustre crític d'art Miquel Utrillo, degut al seu veïnatge dins la Bella Subur, s'ha vist mapat dues voltes en un diari barceloní de la nit, del qual en fa mil elogis,—ell, que mai no havia trobat un diari bo!—. En Joaquim Sunyer, com sabeu, és a Madrid, recollint llores verdejants; per contra, l'arxi-milionari Barrabeig i el mínim-calderiller Ardèvol han anat a portar-n'hi, amb gràcia inimitable. Fóra prolix enumerar ací els privilegis incalculables i els incalculables privilegiats que deuen a Subur tota llur eficàcia i tota llur suggestió brillant; mes, qui no ha sentit a parlar en el món intel·lectual del triple Doctor Benaprès,—panteista i julianiste,—i del quàdruple filòsof Joan Mitjans, mig kantianista, mig hegelianista?...

Si En Santiago Rusiñol, que és el nostre Pare

Etern,—digué un dia que Sitges havia guanyat en pessetes però perdut en poesia, rectificaria així mateix de seguida llegint les actuals proclames del nostre castiç Be Pasqual, més eloqüent que Ciceró i més pur d'estil que Ramiro de Maeztu (no se'ns acut ningú més).

Però se'ns acut que el senyor Director d'EL BORINOT ja en deu tenir prou, per avui. I fins a un altre.

PESCARET

VILAFRANCADES

Les males llengües—o, i tant!— diuen que Don Santi ha sigut eliminat dels pupets. Què ha passat? Qui sap, els pops tenen bromes pesades i quan s'empipen fan *Borrón y cuenta nueva*. Don Santi potser no s'ho esperava, però ha estat així. Ell, amb tot i això, continuarà tan fresc com sempre tocant el sexafon. Vaja quin un! En últim cas, cercarà la manera perquè el nomenin guarda-passeig honorari.

TON DEL GAS

LLETRA DESCLOSA

A l'amic versaire

PEP LLAUNÉ

Ciutat, vint-i-nou gener
de l'any fa poc començat.
Amic Pepito Llauner:
Que no t'he vist veritat,
ja fa un any i mig ben bo;
i és el motiu d'adreçar-te
la present, per preguntar-te
si ets mort, o si ets viu com jo
No't "guipo" pas pel passeig
per fora menys, en cap lloc,
ni al "autòmibus" no et veig,
ni en el "gran metro" tampoc.
Fins em "temo" una desgràcia
que pugui haver-te succeït;
No ets pas ara un pou de ciència
ni de dia ni de nit.
(Si segueixes, pel contrari,
amb plena salut "tirant"
tramet-em un noticiari
i els meus dubtes cessaran).
Ara, doncs, dec preguntar-te
què fas, i per què no escrius?
si no fos amoïnar-te,
de política, què em dius?
car tampoc no et veig per Gràcia
que sols penses a fer anys?
efectes de l'experiència,
o efectes de desenganys!
O sentint-ne la fretura,
del temps de somnis daurats,
t'entretens amb la lectura
dels llibres ja arreconats?
Potser llegeixes tan tost,
Plini, Horaci, La Bruyère,
Isop, D'Annunzio, Molière,
O serà una incubadora,
Pascal, Ibsen o Ariost?

Serà que "mates" les hores
a casa dels teus cosins,
i amb ells veus escorredores,
plats i olles i tupins?
O seran els teus desvaris
iguals que l'amic Boixons,
que amb la cria de canaris
no té altres illusions?
que, posant-hi bons ouets
neixen els pollets, te'ls "poleixes"
i de pas hi fas "quartets"?
Potser sí, que ets "avícul"
i ta dèria és l'aviram;
o bé a l'hort fas el ridícul
plantant raves i enciam.
Potser és la filatèlia

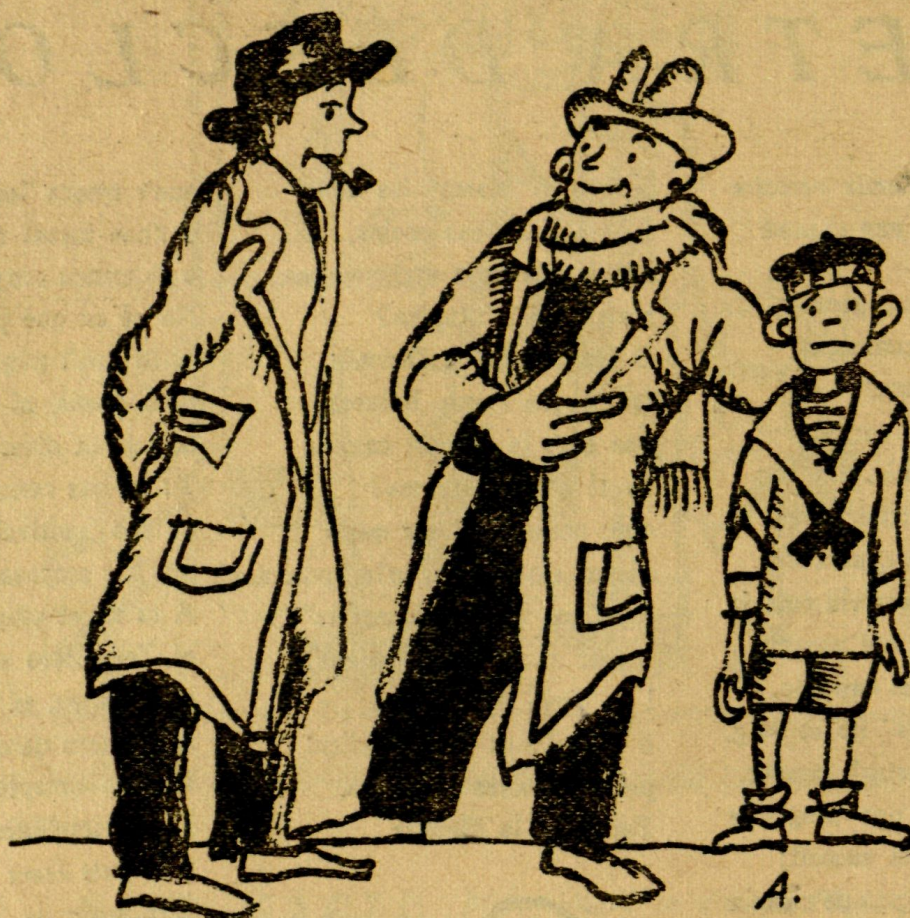
—Senyora Tecla: quant duren les llunes?
—No ho sé, filllet; però les de la tia no
s'acaben mai.

que't trenca les oracions?
o t'has tornat numismàtic?
o et tornes senyor Canons!
No sé en què passes els dies
ni sé què't pugui fe'l pes,
però abans, ni quatre ties!!!
no't feien divertir en res!
Tu no has cercat mai l'"estàdium"
no has "cultivat" cap "misterium"
ni t'has empassat cap "mèdium"
A tu no et plauen titelles,
ni Terpsícore et distreu,
ni cabarets, ni femelles,
ni cinemes de cap preu.
Un xic escèptic, no apàtic,
i amb intelligència molta,
tant pots ésser un mal... reumàtic
com ésser un bon radio-escolta.
Però has sabut trobà els tòpics
al punt precís de ço *Just*
i *Pastor*, no pas d'utòpics,
ni de bens, ni de cap "trust".

... ..
Que no escric per bescantar-te
ho has entès bé de seguida,
és tan sols per obligar-te
a què donis fe de vida.
Ara espero la contesta,
com el most espera un "Bac";
i ara sols de dir-te em resta,
"mana com vulguis d'en

Xac".

N. B.—Que la resposta publiqui
"EL BORINOT" aviat.
(Perdona si veus cap ripi;
de pitjors n'han publicat).

DISPOSICIONS NATURALS

—Fa cara d'eixerit, aquest xicot.

—Déu n'hi dó; pensem dedicar-lo a auditor de l'Estat.

CANVI DE NOM DE LES ESTACIONS

CUELLO DEL RATÓN (Coll del rat).

PRADO DE ÉL (Pradell).

VENDE VOLUMENES (Ventoses).

CLAROS VALLES (Claravalls).

BELLO ALTOZANO (Bellpuig).

VILLANUEVECITA (Vilanoveta).

ALTOZANO VERDE (Puigvert).

AGUJEREADA (Foradada).

PONCIO (Pons).

ME HA HECHO (Mafet).

ASEVERAIS (Assentiu).

MANA DE ÉL (Rajadell).

HUESO (Os).

ARENALES DE MONTON (Arenys de munt).

RIBAZOS DEL RUIDOSO (Ribes del Fresser).

CALIENTES DE ESTRAGO (Caldes d'Estrac).

RAILES DE HAYA (Riells de Fai).

LISTITA DE ROPA (Girona).

PICO ASTUTO (Puigcerdà).

RESPONEM

(No tornem els originals)

Taxi.—No van bé els dibuixos; potser serà aprofitat algun acudit.

J. G. C.—Ja ho teniem fet.

Fergus.—Sí, tenim tapes i enquadernacions fetes i tot.

L'Estel.—Ens plau; però no encaixa gaire. De tota manera, resta en cartera. Diguen-nos qui sou, si us plau.

C. Roca Berti.—Algunes coses aprofitarem. Gràcies

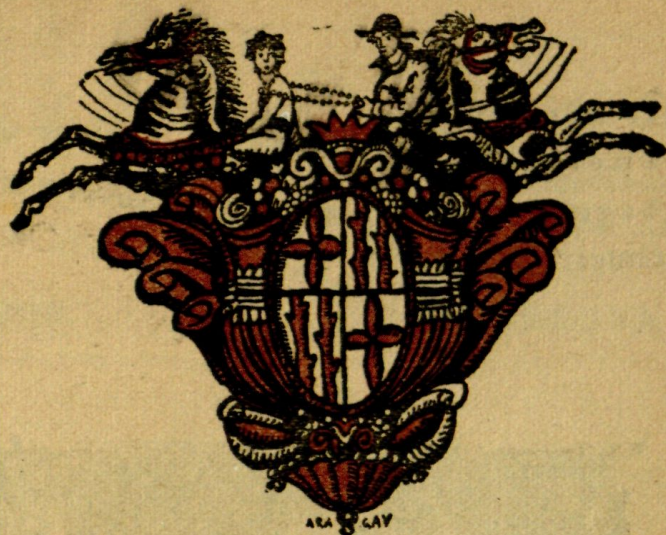
*Podeu adquirir el
primer volum de*
EL BORINOT
enquadrernat

(mig any)

a les llibreries.

PREU 20 PESSETES

JAUME MERCADÉ

JOIER

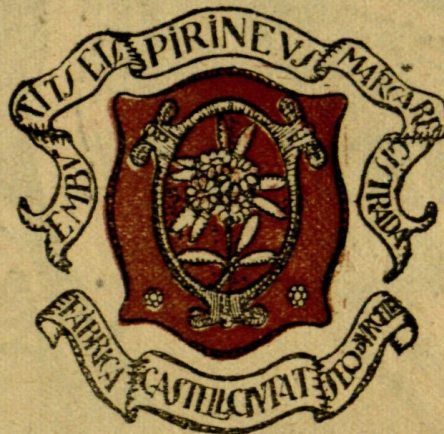
Passeig de Gràcia, 46

Telèfon 1373-A

BARCELONA

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

TELÉFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)

EL BORINOT

Any III - Núm. 62

29 gener 1925

Subscripció:

Trimestre, 3'50

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

La corresp.^a a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

— Estáte quieto, Juanito: encuentro que estás muy cargado de órganos.